

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	5Urto/2/2019
Identifikačné číslo spisu:	5018010029
Dátum vydania rozhodnutia:	07.03.2019
Meno a priezvisko:	JUDr. Juraj Kliment
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2019:5018010029.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Juraja Klimenta a sudcov JUDr. Petra Hatalu a JUDr. Petra Szaba v konaní podľa zákona č. 549/2011 Z. z. o uznávaní a výkone rozhodnutí, ktorými sa ukladá trestná sankcia spojená s odňatím slobody v Európskej únii, o odvolaní odsúdeného C. R. proti rozsudku Krajského súdu v Žiline z 20. decembra 2018, sp. zn. 0Ntc/28/2018, na neverejnom zasadnutí 7. marca 2019 v Bratislave, rozhodol

rozhodol:

Podľa § 518 ods. 4 Tr. por. odvolanie odsúdeného C. R. sa z a m i e t a.

Odôvodnenie

Krajský súd v Žiline (ďalej len „krajský súd“) rozsudkom z 20. decembra 2018, sp. zn. 0Ntc/28/2018, podľa § 17 ods. 1 zákona č. 549/2011 Z. z. rozhodol tak, že rozsudok Krajského súdu Korneuburg (Rakúska republika) zo 14. decembra 2017, sp. zn. 612 Hv 16/16h, ktorým bol odsúdený C. R. na tam uvedenom skutkovom základe uznaný vinným zo zločinu ťažkej krádeže vlámaním za účelom zázrobku z časti dokonanej a z časti v štádiu pokusu podľa § 127, § 128 ods. 1 č. 5, § 129 ods. 1, § 130 ods. 1, ods. 2 a § 15 Trestného zákonníka Rakúskej republiky, za ktorý mu bol podľa § 130 ods. 2 Trestného zákonníka Rakúskej republiky uložený trest odňatia slobody vo výmere 2 (dvoch) rokov a 6 (šiestich) mesiacov, sa uznáva a vykoná na území Slovenskej republiky. Súd zároveň podľa § 517 ods. 2 Tr. por. a § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák. rozhodol, že vo výkone trestu odňatia slobody bude odsúdený pokračovať bez jeho premeny v ústave na výkon trestu s minimálnym stupňom strázenia.

Proti tomuto rozsudku podal odsúdený C. R. odvolanie (pozn. súdu označené ako sťažnosť) z 13. februára 2019.

Uviedol, že 14. júna 2018 neabsolvoval žiaden výsluch a už vôbec na ňom nesúhlasil s ďalším výkonom trestu na Slovensku. Od začiatku trvá na tom, že skutky spáchal v Rakúsku, v ktorom má priaznivejšie podmienky, keďže 7. júla 2019 tam „má schválené dve tretiny“.

Na podklade tohto odvolací súd požiadal, aby napadnutý rozsudok krajského súdu zrušil a „neuznal ho za zákonný“.

K podanému odvolaniu sa prokurátor Krajskej prokuratúry v Žiline (ďalej len „prokurátor“) vyjadril 20. februára 2019 tak, že ho navrhol ako nedôvodné zamietnuť. Tvrdil, že odsúdený R. súhlasil s odovzdaním výkonu rozhodnutia na Slovensko, o čom svedčí protokol Ústavu na výkon trestu v Hirtenbergu zo 14. júna 2018.

Dňa 5. marca 2019 bolo Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) predložené odvolanie odsúdeného C. R. i kompletný spisový materiál. Najvyšší súd ako súd odvolací (§ 518 ods. 4 Tr. por.) preskúmal na podklade včas podaného odvolania (§ 309 ods. 1 Tr. por.) odsúdeného zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo a zistil, že odvolanie odsúdeného R. nie je dôvodné.

Podľa § 4 ods. 2 zákona č. 549/2011 Z. z. ak sa žiada o uznanie a výkon rozhodnutia pre trestný čin, za ktorý možno v štáte pôvodu uložiť trest odňatia slobody s hornou hranicou trestnej sadzby najmenej tri roky a ktorý je v osvedčení o vydaní rozhodnutia (ďalej len „osvedčenie“) označený justičným orgánom štátu pôvodu priradením k jednej alebo k viacerým kategóriám trestných činov uvedených v odseku 3, súd neskúma, či ide o čin trestný podľa právneho poriadku Slovenskej republiky.

Podľa § 4 ods. 3 písm. r) zákona č. 549/2011 Z. z. kategóriami trestných činov podľa odseku 2 sa rozumie organizovaná alebo ozbrojená lúpež.

Podľa § 21 ods. 2 písm. e) zákona č. 549/2011 Z. z. ak bola osoba odovzdaná do Slovenskej republiky, zásada špeciality sa neuplatní, ak osoba súhlasila s odovzdaním výkonu rozhodnutia do Slovenskej republiky.

Odvolací súd konštatuje, že súd prvého stupňa správne zistil podmienky pre postup podľa § 17 ods. 1 zákona č. 549/2011 Z. z., a preto v tomto rozsahu plne odkazuje na jeho odôvodnenie (viď s. 3 ods. 5 - s. 6 ods. 1). Azda vo vzťahu k podmienke obojstrannej trestnosti skutku najvyšší súd upozorňuje, že § 4 ods. 3 písm. r) zákona č. 549/2011 Z. z., ale ani príloha č. 1 k zákonu č. 549/2011 Z. z. neobsahuje organizovanú alebo ozbrojenú krádež, ale len organizovanú alebo ozbrojenú lúpež (porovnaj čl. 7 ods. 1 rámcového rozhodnutia Rady č. 2008/909/SVV z 27. novembra 2008). Keďže podľa krajského súdu konanie odsúdeného R. by aj na Slovensku napĺňalo znaky pokračovacieho zločinu krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 4 písm. a), b) Tr. zák. spáchaného v bodoch B I a B IV v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Tr. zák., je zrejmé, že k porušeniu zásady obojstrannej trestnosti skutku dôjsť nemohlo.

Pokiaľ ide o námietku odsúdeného R., že nesúhlasil s odovzdaním na výkon trestu na Slovensku, v tomto smere najvyšší súd odkazuje na ním podpísaný protokol Ústavu na výkon trestu Hirtenberg zo 14. júna 2018, z ktorého jasne vyplýva, že súhlas na ďalší výkon trestu na Slovensku dal (č. l. 13, 13b) (pozn. viď tretiu vetu § 7 ods. 1 zákona č. 549/2011 Z. z. per analogiam, z ktorej vyplýva, že takto daný súhlas už nemožno vziať späť). Z uvedeného potom s poukazom na § 21 ods. 2 písm. e) zákona č. 549/2011 Z. z. možno vyvodíť, že po vykonaní momentálne uznávaného rakúskeho trestu, odsúdený R. plynulo nastúpi výkon trestu uložený mu rozsudkom Okresného súdu Banská Bystrica z 26. októbra 2015, sp. zn. 4 T 66/2012, v spojení s uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici z 8. novembra 2017, sp. zn. 4 To 22/2016, vo výmere 7 rokov (zv. Ntc 50/2016, č. l. 95). K tvrdeniu odsúdeného R., podľa ktorého má v Rakúsku dohodnuté podmienené prepustenie po uplynutí dvoch tretín trestu, najvyšší súd upozorňuje, že túto skutočnosť odsúdený jednak nijako nepreukázal (pozn. uvedené platí o to viac, že podľa rakúskeho práva odsúdení nemajú nárok na podmienené prepustenie výlučne z dôvodu plynutia času; č. l. 7), ale predovšetkým táto je z pohľadu § 17 ods. 1 v spojení s § 16 zákona č. 549/2011 Z. z. irelevantná. Na záver odvolací súd konštatuje, že krajský súd postupoval správne aj vtedy, keď odsúdeného R. s poukazom na § 517 ods. 2 Tr. por. zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom strázenia (pozn. hoci odôvodnenie na s. 6 ods. 1 formálne odkazuje na § 17 ods. 4 zákona č. 549/2011 Z. z.).

Na podklade týchto skutočností odvolací súd podľa § 518 ods. 4 Tr. por. odvolanie odsúdeného R. ako

nedôvodné zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.